

е търпелив, чистъ, да има непоколебима вѣра, да търси Божествената наука, като храна за душата си. Знанието, науката трѣбва да бжде храна не само за ума на човѣка, но и за неговото сърце, както и за неговата воля. Само по този начинъ можете да се повдигнете, да разберете великитѣ тайни, които се криятъ въ разумната природа, въ която днесъ всички живѣемъ.

„Който изтърпи до край, той ще спасенъ да бжде.“

23. Беседа отъ Учителя, държана на 12 февруари, 1928 г.

София. — Изгрѣвъ.